

2. Ska artikel 15 i värdlandsavtalet i förening med artikel 36 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet (ECBS) och ECB tolkas restriktivt så, att det är endast i de fall då ECB enligt "anställningsvillkoren" betalar ut en jämförbar social förmån till tjänstemännen som den tyska sociallagstiftningen om förmåner inte är tillämplig på ECB:s personal?

3. Om den andra frågan besvaras nekande:

a) Ska de ovannämnda bestämmelserna tolkas så, att de utgör hinder för tillämpning av en nationell bestämmelse som endast följer territorialitetsprincipen för beviljande av familjeförmåner?

b) Kan domstolens överväganden i dom av den 20 maj 2008 i mål C-352/06, Bosmann (REG 2008, s. I 3827), punkterna 31–33, tillämpas på användningen av de ovannämnda bestämmelserna? Fråntar inte artikel 15 i värdlandsavtalet i förening med artikel 36 i stadgan för ECBS och ECB Förbundsrepubliken Tyskland rätten att bevilja familjeförmåner för ECB:s anställda som är bosatta på dess territorium?

följande år ha överskridit gränsvärdena för PM10 partiklar i luften i ett stort antal zoner och tätbebyggelser vad gäller luftkvalitet i hela Italien, och

— förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I artikel 5.1 i direktiv 1999/30/EG föreskrivs att medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att koncentrationen PM10 i luften inte överskrider de gränsvärden som anges i avsnitt I i bilaga III från och med de datum som fastställs i bilagan. Det i det aktuella fallet relevanta datumet är den 1 januari 2005.

Vid utvärderingen av de årliga rapporterna för åren 2005–2007 har kommissionen funnit att gränsvärdena för PM10 har överskridits i ett stort antal zoner och tätbebyggelser. Det har vidare framkommit av mer aktuella uppgifter som tillhandahållits av Italien för år 2009 att överskridandet av de dagliga eller årliga gränsvärdena består i 70 zoner.

Italien har således, med avseende på de aktuella zonerna och åren, underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5.1 i direktiv 1999/30.

Talan väckt den 16 februari 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-68/11)

(2011/C 145/10)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Alcover San Pedro och S. Mortoni)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5.1 i rådets direktiv 1999/30/EG⁽¹⁾ av den 22 april 1999 om gränsvärden för svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar och bly i luften, nu artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG⁽²⁾ av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa, genom att under flera på varandra

⁽¹⁾ EGT L 163, s. 41

⁽²⁾ EUT L 152, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgien) den 16 februari 2011 — Connoisseur Belgium BVBA mot Belgische Staat

(Mål C-69/11)

(2011/C 145/11)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Connoisseur Belgium BVBA

Motpart: Belgische Staat

Tolkningsfrågor

Innebär artikel 26 W.BTW ett åsidosättande av artikel 11.A.1 a i direktiv 77/388 ⁽¹⁾, nu artikel 73 i rådets direktiv 2006/112 av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, och neutralitetsprincipen på mervärdesskatteområdet, om denna bestämmelse ska tolkas som att mervärdesskatt ska erläggas för kostnader eller belopp som enligt ett avtal kan påföras, men som inte har påförts, motparten i avtalet?

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Förenade kungariket) den 22 februari 2011 — Secretary of State for the Home Department mot Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

(Mål C-83/11)

(2011/C 145/12)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Secretary of State for the Home Department

Motparter: Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

Tolkningsfrågor

1. Är en medlemsstat enligt artikel 3.2 i direktiv 2004/38/EG ⁽¹⁾ skyldig att anta lagstiftning i syfte att underlätta inresa och/eller uppehåll i en medlemsstat för kategorin "andra familjemedlemmar" som inte är unionsmedborgare och som uppfyller kraven i artikel 10.2?
2. Kan en sådan "annan familjemedlem" som avses i fråga 1 göra gällande att artikel 3.2 i direktiv 2004/38/EG är direkt tillämplig för det fall han eller hon inte uppfyller kraven i den nationella lagstiftningen?
3. Ska kategorin "andra familjemedlemmar" enligt artiklarna 3.2 och 10.2 i direktiv 2004/38/EG endast omfatta personer

som har uppehållit sig i samma land som unionsmedborgaren och hans eller hennes make eller maka innan unionsmedborgaren anlände till den mottagande staten?

4. Måste ett sådant beroende som avses i artikel 3.2 i direktiv 2004/38/EG och som en "annan familjemedlem" åberopar för att få rätt till inresa i den mottagande staten ha existerat kort tid innan unionsmedborgaren flyttade till den mottagande staten?
5. Kan en medlemsstat föreskriva särskilda krav vad gäller arten eller varaktigheten av en sådan "annan familjemedlems" beroende i den mening som avses i artikel 3.2 i direktiv 2004/38/EG i syfte att förhindra att ett fiktivt eller icke nödvändigt beroende åberopas för att göra det möjligt för en utländsk medborgare att inresa eller fortsätta att uppehålla sig i denna medlemsstat?
6. Måste det beroende som en sådan "annan familjemedlem" åberopar i syfte att få rätt till inresa till en medlemsstat fortgå under en viss, eller obegränsad, tid i den mottagande staten för att ett uppehållskort ska kunna utfärdas eller förnyas enligt artikel 10 i direktiv 2004/38/EG och i så fall, hur ska sådant beroende styrkas?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, s. 77, och rättelser i EUT L 229, 2004, s. 35 samt i EUT L 197, 2005, s. 34)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 24 februari 2011 — Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala

(Mål C-84/11)

(2011/C 145/13)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala